

Consultatie onderzoeksanpak medische zorg huisdieren

Reacties van professionals (dierenartsen en assistenten)

Zaaknummer : ACM/25/194293
Datum : 1 juli 2025
Aantal pagina's : 6

De ACM heeft betrokkenen uitgenodigd om te reageren op de aanpak van het onderzoek naar de werking van de markt voor medische zorg voor huisdieren.¹ Er zijn in totaal 181 reacties binnengekomen, waarvan 27 van professionals actief in de sector, zoals dierenartsen, paraveterinair (dierenartsassistenten) en andere medewerkers.

Dit document toont de openbare reacties van de professionals actief in de sector. Zij hadden de keuze om de reactie openbaar te maken.

Anonieme professional

Relevant data should also be collected by former owners of the Evidensia clinics. Most of them are out of the picture by Evidensia but are still frustrated about the way Evidensia is taking (not) care of their former clients and patients and the clinics overall including the colleagues. If the input for the investigation will only come from Evidensia or their employees in the clinics then it is driven by fear and keeping your job.

Anonieme professional

Would love to be able to submit as a veterinary to help with the research. Any questionnaires would be great to participate in.

Comparison to other countries such as Norway on the basis of a pet insurance (which is I believe mandatory in Scandinavian countries) would perhaps also be beneficial for the research. With vet seminars we notice a lot less cost-related issues in those countries because of the pet insurances.

It however does not take away all the other influences and that veterinary costs have risen the last 5 years.

Especially as a starting vet, this is even noticeable in the last 2-4 years.

Anonieme professional

Er zijn een aantal punten die specifiek zijn voor dierenartsen.

¹ [Onderzoeksanpak en consultatie - Marktonderzoek medische zorg huisdieren, ACM 13 mei 2025](#)

- Zo is er voor een praktijk altijd apparatuur nodig; een röntgenapparaat, bloedanalyseapparatuur en een operatiekamer. Dat betekent automatisch dat "voor jezelf beginnen" gepaard gaat met hoge investeringskosten. Dit maakt het ook meteen lastiger om te beginnen dan als bijv. zelfstandig administratief medewerker.

Het verhogen van de numerus fixus aantallen zal hierop geen effect hebben omdat de investeringskosten hoog blijven, ook als er veel meer mensen een eigen kliniek willen starten. Daarnaast is het lastig om de investering terug te verdienen (afschrijven) als de concurrentie sterk toeneemt.

- De beste dierenarts zit tegenwoordig achter het toetsenbord. Eigenaren die aankomen met uitgeprinte instructies hoe een operatie moet worden uitgevoerd, eigenaren die zelfstandig medicijnen van hun paard aan de hond toedienen, fora waarop de beste behandeling wordt beschreven: alle nuance waarvoor wij minstens 6 jaar studeren is zoek. Van de dierenarts wordt gevraagd dit maar even zo te faciliteren of uit te voeren. Uitleg dat het voor Felix of Max toch echt anders in elkaar steekt is niet welkom. Dit betekent dat je te maken krijgt met bedreigingen of toch maar zwicht voor de druk. Waarna uiteindelijk alsnog die extra onderzoeken en behandelingen moeten plaatsvinden omdat het niet werkte. Nog duurder. En de dierenarts is ook een prutser want kijk nu eens wat ik allemaal moest betalen.

- Dierenartsen zijn tegenwoordig een groot deel van de tijd bezig om andermans problemen op te lossen. Van de fokker mag de hond niet gevaccineerd worden tegen leptospirose. En dus staan wij later met een knalgele hond die voor minstens 3000 euro aan het infuus moet in het ziekenhuis (de vaccinatie is ong 50 euro, individuele prijsverschillen daargelaten).

De fokker fokt een hond/kat met zo'n korte snuit dat er niet geademd kan worden. Aankoopprijs is geen probleem en wordt betaald door de eigenaar. Maar dan: wij gaan de neusgaten ruimer maken, het verhemelte inkorten: dure operaties en zie eens hoe duur de dierenarts is.

Ook fantastisch zijn de honden uit Rusland en het Oostblok. Maar ze zijn wel vaak ziek en dan mogen wij aan de bak om parvoinfecties en andere problemen op te lossen. Sowieso zijn we lastig want de chip klopt niet en de vaccinaties zijn niet op orde. De extra kosten van de dierenarts, bizar: want het is zo'n leuke illegale pup.

- Eigenaren kopen ook vaak zielige dieren; hij was de kleinste uit het nest, zo zielig; ik had het hele nest wel willen kopen want het was er zo vies, ze moeten allemaal gered worden, enz enz. Het laat zich raden dat de dierenarts nu weer veel inspanning verricht om het diertje te redden.

Ik houd ook heel veel van dieren dus ik snap het helemaal. Maar het creëert wel een enorm probleem waar wij vervolgens voor mogen opdraaien. En de fokker (al dan niet in het buitenland) geeft niet thuis: die heeft zijn aankoopbedrag binnen en gaat voor een volgend nest aan de slag.

Om te voorkomen dat dierenartskosten hoog oplopen zou de voorkant van de markt dus veel beter moeten worden gereguleerd maar vooral gehandhaafd. Geen dieren meer verkopen bij tuincentra, niet meer via Marktplaats, geen rassen waarvan we weten dat de kosten eraan komen. Dan kunnen wij onze tijd weer spenderen aan het preventieve werk en er zijn voor zieke dieren.

De informatiepositie van consumenten is dus zeker gebrekkig, maar dat is vooral aan de voorkant een probleem: wie weet wat hun te wachten staat als je een Franse bull koopt, of een Kooikershondje, een Berner Sennen, een Boxer, die Duitse Herder? terwijl ik als dierenarts kan uittekenen wanneer ik de eigenaar ga zien, en met welke problemen.

- Voor wat betreft de ziekenhuiszorg: het is heel fijn dat de nacht- en weekendzorg tegenwoordig geconcentreerd is op locaties waar meerdere mensen werken. 's Nachts alleen in de praktijk met klanten die je bedreigen is nl. niet prettig. Dus ik ben heel blij met de veilige werkomgeving die de ziekenhuizen nu bieden aan dierenartsen, die tegenwoordig vooral vrouwelijk zijn.

- Ook in de veterinaire zorg gaan de ontwikkelingen voort. Dus de narcose, pijnstilling en behandeling van ziekten wordt beter. Lijden vinden we steeds onwenselijker. Daar zijn onlosmakelijk hogere kosten aan verbonden, net zoals in de humane zorg. Helaas moet de eigenaar hier zelf voor betalen terwijl het humaan verzekerd is. Een verplichte verzekering voor huisdieren staat dan ook hoog op mijn wensenlijst. Temeer daar mensen kijken of ze de aankoop (en voer en tuigje en bench) kunnen betalen maar geen potje maken voor dierenartskosten.

- Als laatste: waardeer uw dierenarts en doe een beetje aardig tegen mijn collega aan de telefoon en balie. Dan verlaten minder mensen het vak en is de nood minder hoog. Taart en dropjes zijn heel leuk en zeker welkom, maar ik denk dat we die graag laten schieten als iedere klant voortaan gewoon aardig en beleefd zou zijn. En de rekening meteen zou betalen. Meteen betalen verlaagt uiteindelijk ook de kosten.

Dierenarts is het mooiste beroep ter wereld, dat zou ik nog bijna vergeten bij bovenstaande.

Anonieme professional

Het probleem met de spoedzorg zit voor een groot deel aan de HRM kant: waar in de begin jaren 80 van de vorige eeuw het aantal full time willen werkende sollicitanten op een vacature in de orde lag van 30-50 PER vacature lag, zijn er momenteel tientallen vacatures per parttime werkende sollicitant.

Deze ontwikkelingen zijn niet het gevolg van marktconsolidatie maar vanwege het veel zwaarder wegende belang van voldoende privétijd niet en de vrij hoge uitstroom van dierenartsen uit het praktijkvak. Tel daarbij op de door de overheid kunstmatig sterk beperkte instroom, het feit dat 1.5 - 2 dierenartsen opgeleid moeten worden om 1 uittredende FTE dierenarts of dierenartseigenaar te vervangen .

Tel daar bij op de sterk afgenomen belangstelling om praktijk eigenaar te worden (via overname bestaande op start nieuwe praktijk en er ontstaat een verklaring van een stokkend aanbod van voldoende veterinaire diergeneeskundige diensten.

Met deze oorzaken hebben de ketens evenzeer mee te maken. Zij kunnen echter niet verantwoordelijk gehouden worden voor deze sociale, demografische , instroom en uitstroom alsmede de HRM effecten inzake de moeilijke bemensing op inconvenientie tijden.. Zie eerder

Soortgelijke effecten zien wij ook in de huisartsenzorg met grote regionale spoedklinieken , torenhoge consulttarieven (vaak 200-275 euro voor een 10min consult en 325-375 euro per visite. Kennelijk zit aan deze zorg een hoge kostenpost. De kosten voor deze service zullen niet wezenlijk anders zijn voor een huisartsenpost tov dierenartsenpost in het weekend.

Maar dit kan de ACM verder onderzoeken. Tevens dient meegenomen te worden dat dierenartsen verplicht zijn 21% btw te rekenen over hun diensten waar de huisartsenzorg hiervan ook nog eens is vrijgesteld.

Het is voor kleinere praktijken qua werkdruk en gebrek aan paraveterinaire vrijwel niet mogelijk om rond de klok zorg te geven zelfs niet als 2-4 regionale praktijken zouden samenwerken.

De kosten van spoedzorg van grotere spoedzorg centra van ketens liggen in hwt algemeen zelfs incusief btw lager dan de vergelijkbare humane spoedzorg terwijl inrichting, opleidingskosten, stafkosten in apparatuurkosten en uitrusting tegenwoordig vaak die van een huisartsenpost overtreffen.

Tevens zal de ACM in haar onderzoek moeten onderzoeken waarom de huisziektekosten verzekeringsgraad met ca. 4-5% verzekerde huisdieren al 20 -30 jaar zo ver achterblijft bij de humane gezondheidszorg (ca 95-100%) of die bij dieren in de ons onringende landen (UK 60% , Skandinavië (80-90%)

Sterkte met uw onderzoek

Indien men

Anonieme professional

Er wordt vaak beweerd dat dierenartsen ervoor kiezen om parttime te werken, en daar worden allerlei – soms dubieuze – redenen voor aangehaald. Maar de feiten blijven dat het beroep van dierenarts zwaar onderbetaald is. Het is zelfs het laagst betaalde beroep binnen de medische sector. In sommige gevallen verdien je nauwelijks meer dan iemand achter de kassa, terwijl je als dierenarts jarenlange universitaire scholing hebt gevolgd en vaak met een hoge studieschuld zit.

Daarom heb ik ook nog geen vertrouwen in het plan zoals het nu wordt gepresenteerd. Het voelt voor mij alsof het AMC vooral probeert om marktleider te worden binnen deze zorg, en dat de werkelijke problemen hiermee juist worden vergroot in plaats van opgelost. Door deze zorg zelf te gaan aanbieden, zullen de kosten waarschijnlijk alleen maar verder stijgen – met als gevolg dat het voor veel mensen financieel onhaalbaar wordt om hun dier de juiste zorg te bieden.

Bovendien wordt het probleem niet bij de kern aangepakt. Denk aan het feit dat dierenartsen zwaar onderbetaald worden, of aan de torenhoge toeslagen die de overheid rekent op diergeneesmiddelen, waardoor praktijken met hoge kosten komen te zitten en die noodgedwongen moeten doorberekenen aan de klant. Dat alles bij elkaar zorgt ervoor dat veel onafhankelijke praktijken hun deuren moeten sluiten of worden overgenomen door grote ketens. En dan verdwijnt vaak ook de persoonlijke aandacht – massa is kassa, en klantvriendelijkheid raakt uit het zicht.

Ik zou pas vertrouwen hebben in dit plan als er óók wordt gepleit voor structurele verbeteringen binnen de sector. Zoals betere arbeidsvoorwaarden voor dierenartsen, eerlijke prijzen voor medicijnen, en maatregelen die kleinschalige, onafhankelijke praktijken helpen overeind te blijven. Nu lijkt het AMC vooral te handelen uit financieel eigenbelang, waarbij de grotere maatschappelijke problemen simpelweg genegeerd worden. Het wordt gepresenteerd als een oplossing, maar voelt meer als een zakelijke strategie dan als een poging om mens en dier écht te helpen.

Anonieme professional

Kijk niet alleen naar prijsverschil tussen verschillende klinieken, maar ook waar het verschil in kwaliteit dan vandaan komt. Ik heb bij een vrijgevestigde kliniek gewerkt, waar bijvoorbeeld katers voor castratie op dieronvriendelijke wijze in de houdgreep werden genomen en geprikt met een irriterend narcosemiddel. Een castratie was heel goedkoop. Geen steriele handschoenen aan, maar gewoon met de blote handen. Geen nieuw scherp mesje, maar 1 die tussen de patiënten door even onder de kraan werd gehouden. Uitslapen gebeurde in een kaal opnamehok met een krant op de bodem. Mijn loon was treurig, precies het minimumloon. Er werd niet volgens een CAO gewerkt. Nascholing werd ook niet aan gedaan, dus aan moderne kennis ontbreekt het ook.

In de (anicura) kliniek waar ik nu werk, worden katten met liefde en zachtvaardig vastgehouden door de ene paraveterinair en krijgen ze een braunule van de andere paraveterinair. Zonder pijn krijgen ze de narcose toegediend. Het operatiegebied wordt steriel gemaakt, de kat ligt aan het zuurstof. De dierenarts werkt hygiënisch met steriel instrumentarium. Uitslapen doen ze op een warmtemat met een lekker vetbed. De kattenbak staat klaar in het opnamehok. Daarnaast werkt deze kliniek met arbeidsvoorwaarden die beter zijn dan de CAO voor paraveterinair. Ik kan op kosten van de praktijk verschillende nascholingen volgen die voor mijn functie interessant zijn.

Bij de ene praktijk betaal je daarom misschien €60,- voor een castratie, bij onze praktijk betaal je meer. Maar waar laat je je kat liever achter voor behandeling? Ik weet het wel..

Anonieme professional

opleiding tot dierenarts biedt te weinig training in het voeren van een eigen praktijk en werken in een team waardoor net afgestudeerde dierenartsen graag in dienst gaan bij een groot bedrijf uit angst voor het onbekende

de opleiding tot dierenarts is momenteel te weinig praktisch waardoor net afgestudeerde dierenartsen "alles weten maar nog niets kunnen". Aan dit probleem wordt door de grote bedrijven zoals Evidencia met de "evidencia academy" een oplossing geboden waardoor veel net afgestudeerde dierenartsen in dienst gaan bij dit soort bedrijven.

Als wettelijk gezien alleen een dierenarts een dierenpraktijk mag leiden zou de bedrijfsvoering mogelijk meer gericht zijn op patiëntenzorg dan op financieel gewin.

probleem van prijsstapeling eigen ervaring bij collega's: je brengt je dier voor een eenvoudige ingreep gebitsreiniging. Als je je dier komt ophalen blijkt er veel meer gedaan te zijn tanden en kiezen getrokken, nagels geknipt etc. zonder dat daar over gecommuniceerd is maar met het excuus dat het echt nodig was. De factuur is dito hoger. Mogelijk te vermijden voor verplicht te stellen om van te voren een schriftelijke offerte te leveren aan de klant?

dierenpraktijken in dierenwinkels eigen ervaring: je komt voor een blikje hondenvoer en eindigt met je dier in de praktijk waar je allerlei problemen aangesmeerd krijgt. Als je informatie vraagt aan de winkelmedewerker wordt je stevast doorverwezen naar de praktijk. Zet je 1 voet over de drempel dan ben je de consultkosten al kwijt zonder dat daar van tevoren over gecommuniceerd is.

doorverwijzingen gebeuren vaak naar praktijken die aangesloten zijn bij dezelfde keten en niet altijd naar praktijken die het dier het beste kunnen helpen.

bij spoedopvang communicatie van mijn klanten wordt regelmatig een specialistisch spoedconsult gerekend terwijl de specialist helemaal niet aanwezig

Anonieme professional

Zorg voor dieren is voor professionals in de veterinaire sector een bron van inkomsten.

Zij oefenen hun vak uit met passie, dat zeker, en tegelijkertijd moeten zij hun geld met dit vak verdienen.

Beide zaken lijken voor veel huisdiereigenaren en andere consumenten niet met elkaar te verenigen.

De dierenarts volgt een universitaire studie en committeert zich tot een leven lang leren.

Tevens heeft hij een bedrijf dat volgens de vraag van de meeste klanten zeer veel investering in goed geschoold personeel, dure bedrijfsmiddelen als onderzoeksapparatuur vereist.

Volgens de wet waarborgt de dierenarts 24 uren zorg. Deze moet wel bemenst worden door dierenartsen en paraveterinaren. Vergelijk de financiering van avond-, nacht- en weekenddiensten met beroepen in een willekeurig andere sector.

Goede voorlichting en triage zullen moeten zorgen dat mensen niet onnodig in de spoedzorg terecht komen.

Het hebben van een huisdier is een keuze. Hierbij wordt vaak geen enkele drempel opgeworpen bij de aanschaf. Wat zijn de kosten voor aanschaf en wat zijn de kosten voor 'onderhoud'?

Betere voorlichting voor toekomstige huisdiereigenaren over de financiële kant van het hebben en verzorgen van huisdieren is zeer wenselijk.
